

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/18/2024
Identifikačné číslo spisu:	0020201313
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:0020201313.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne N., rod. X., narodenej Z. zastúpenej JUDr. Evou Hencovskou, advokátkou, Košice, Bajzova 2, IČO: 34745246 proti žalovaným 1/ W. C. Y., narodenému Z. 2/ W. I. Y., narodenému Z. 3/ C. Y., rod. X., narodenej Z. 4/ S. Y., rod. E., narodenej XX. K., zastúpených JUDr. Martinom Kostrejom, advokátom, Michalovce, ul. Cyrila a Metoda 3, IČO: 42105307, o určenie, že hodnota obchodných podielov patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 5C/22/2020, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. júna 2023 sp. zn. 5Co/197/2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6. júna 2023 sp. zn. 5Co/197/2022 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. apríla 2022 č. k. 5C/22/2020-188 rozhodol: (I. výrokom) o zastavení konania v časti určenia, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného 1/ patrí hodnota obchodného podielu žalovaného 1/ v spoločnostiach HEON s.r.o. a HEON REAL s.r.o., (II. výrokom) zamietnutí žaloby v zostávajúcej časti (o určení do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného 1/ patrí hodnota obchodného podielu žalovaného 1/ v spoločnostiach HM REAL INVEST s.r.o., HM Residence, s.r.o. a OCEAN TOUR s.r.o. a (III. výrokom) o priznaní 100 % náhrady trov konania žalovaným 1/ až 4/.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 6. júna 2023 sp. zn. 5Co/197/2022: (I. výrokom) potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. a (II. výrokom) žalovaným 1/ až 4/ priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP).

2.1. Odvolací súd sa plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie i jeho odôvodnením, nepovažujúc odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP) za opodstatnene uplatnené, keď nezistil taký procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým by bolo znemožnené žalobkyni uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie na zdôraznenie správnosti

napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2) skonštatoval, že z vykonaného dokazovania, ale aj zhodného tvrdenia strán sporu vyplynulo, že v čase zániku BSM žalovaný 1/ nebol vlastníkom dotknutých obchodných podielov, lebo ich previedol na žalovaných 2/ až 4/. Odvolací súd vychádzal z právneho názoru, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý za trvania manželstva manželmi alebo jedným z nich z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavuje majetok (majetkovú hodnotu), ktorý je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva (§ 143 Občianskeho zákonníka, ďalej aj „OZ“), ktorý možno vyporiadať po jeho zániku v zmysle zásad ustanovených v § 150 OZ, ak v čase zániku BSM existuje (2Odo/168/2005, R 27/2007); názor neprekonaný zmenou judikatúry. Tento názor odvolací súd odôvodnil a vysvetlil aj z hľadiska (odlišného) názoru a to, že obchodný podiel nemožno považovať za súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a že nikto iný ako spoločník, teda ani manžel spoločníka nie je oprávnený zasahovať do práv spoločníka, ani do práva previesť svoj obchodný podiel na tretiu osobu za podmienok ustanovených v § 115 OBZ a spoločenskou zmluvou spoločnosti, ktorej podiel je predmetom prevodu (6Obdo30/2009). Oponujúc opačným názorom odvolací súd odkázal aj na českú judikatúru najvyššieho súdu, v zmysle ktorej ak jeden z manželov nadobudol počas trvania manželstva obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zo spoločných prostriedkov manželov, stáva sa takto získaný majetok (majetková hodnota) zo zákona súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Takto nadobudnutý obchodný podiel (ako peniazmi oceneľný a prevoditeľný súbor práv a povinností vyplývajúcich z účasti spoločníka v obchodnej spoločnosti) je majetkovou hodnotou, ktorá patrí obom manželom. Súd rozhodujúci o vyporiadaní neprikazuje hodnotu obchodného podielu, ale obchodný podiel, a to tomu z manželov, ktorý je spoločníkom obchodnej spoločnosti (rozsudky Najvyššieho súdu ČR z 20. júla 2004, sp. zn. 22Odo/700/2004, z 30. mája 2005, sp. zn. 22Odo/1781/2004, z 31. januára 2006, sp. zn. 22Odo/103/2005, z 25. apríla 2007, sp. zn. 29Odo/460/2005, R 68/2005).

2.2. Odvolací súd nadväzujúc na vyššie uvedené právne názory sa ďalej priklonil k právnenému názoru, že na disponovanie obchodným podielom manžel nepotrebuje súhlas druhého manžela a takáto dispozícia nie je postihnutá relatívnou neplatnosťou v zmysle § 40a OZ (sp. zn. 6Obdo/30/2009). K takému záveru odvolací súd dospel aj po oboznámení sa s odlišnými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR z 25. júna 2008 sp. zn. 5Obdo/11/2007, rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 20. júla 2004, sp. zn. 22Odo/700/2004, R 68/2005), ktoré nedostatok súhlasu druhého manžela spájajú s relatívnou neplatnosťou zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 40a OZ). Vyslovený záver odvolací súd odôvodňuje tým, že súhlas druhého manžela na prevod obchodného podielu je priamo vylúčený § 148a OZ, keď na ďalšie právne úkony súvisiace s podnikaním súhlas druhého manžela nepotrebuje, pričom prevod obchodného podielu možno považovať za činnosť súvisiacu s podnikaním žalovaného 1/. Takýto súhlas sa nevyžaduje ani podľa § 115 ods. 1, 2, 3, 4 Obch. Z., ktorý je vo vzťahu k OZ lex specialis. Odvolací súd tiež vyslovil, že v prípade záveru, že na prevod obchodného podielu sa vyžaduje súhlas druhého manžela, mohlo by dôjsť k ohrozeniu fungovania obchodnej spoločnosti, keď druhý manžel (neznalý pomerov v spoločnosti, hospodárskych výsledkov, ani samotnej hodnoty obchodného podielu) by mohol bezdôvodne takýto prevod zamedziť resp. blokovat' svojím nesúhlasom. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že hodnota prevádzaného podielu môže byť rôzna, častokrát žiadna alebo len minimálna. Odvolací súd ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. januára 2023 sp. zn. 4Cdo/316/2020 a k tomu dodal, že ak pri nadobudnutí obchodného podielu zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM nie je potrebný súhlas druhého manžela, je nedôvodné a nelogické takýto súhlas vyžadovať v prípade prevodu obchodného podielu.

2.3. V súlade s vyslovenými právnymi závermi odvolací súd skonštatoval, že zmluvy o prevode obchodných podielov sú platné a námietka žalobkyne o ich relatívnej neplatnosti je nedôvodná. V čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalovaný 1/ nebol vlastníkom obchodných podielov špecifikovaných v žalobe a nestala sa ich hodnota predmetom BSM a jeho vyporiadania.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, jeho prípustnosť odôvodnila v zmysle § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (tiež len „CSP“). Navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

3.1. Dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP (o porušení jej práva na spravodlivý proces) odôvodnila tým, že sudy dostatočným a zrozumiteľným spôsobom nevysvetlili prečo sa nestotožnili s jej

právnou argumentáciou. Táto v podstate spočívala na právnom názore, že k prevodu obchodného podielu spoločnosti s ručením obmedzeným sa vyžaduje súhlas druhého manžela, v opačnom prípade je daný dôvod relatívnej neplatnosti takého úkonu (§ 40a a § 145 ods. 1 OZ). Záver o relatívnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov vedie k určeniu, že hodnota podielov patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (tiež "BSM") a má sa vyporiadať (R 27/2006). Predbežnému právnomu názoru vyslovenému súdom prvej inštancie vyčítala neurčitosť i nezrozumiteľnosť. Rozsudok súdu prvej inštancie v otázke platnosti zmluvy o prevode obchodného podielu bez súhlasu druhého manžela v bodoch 38. a 39. odôvodnenia nepovažovala za riadne (kvalitatívne) odôvodnený, lebo z neho nevyplýva ako súd dospel k záveru o účinnom a zákonnom prevode obchodného podielu, ani prečo nebol potrebný jej súhlas s prevodom. Odvolaciemu súdu vyčítala, že neposkytol odpoveď na odvoláciu otázku ohľadom jeho záveru o platnosti zmlúv o prevode obchodných podielov a záveru, že ich hodnota netvorí BSM s odkazom na odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle rozhodnutia sp. zn. 5Obdo/11/2007 a 8Cdo/196/2018 i judikátu R 27/2007.

3.2. Dovolací dôvod podľa § 421 ods. písm. a) a c) CSP odôvodnila žalobkyňa tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a to či na disponovanie s obchodným podielom patriacim do BSM manžel potrebuje súhlas druhého manžela, a či takáto dispozícia bez súhlasu druhého manžela je postihnutá relatívnou neplatnosťou, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, (ak vychádzal z toho, že na prevod obchodného podielu patriaceho do BSM manžel nepotrebuje súhlas druhého manžela a takýto úkon nie je postihnutý relatívnou neplatnosťou), a to od rozsudku publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR ako R 27/2007), resp. ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolateľka správne svojho právneho názoru, že pre nedostatok jej súhlasu so zmluvami o prevodoch obchodných podielov, tieto trpia relatívnou neplatnosťou opiera o viaceré rozhodnutia dovolacieho súdu ako napr. R 27/2007, 5Obdo/11/2007, 8Cdo/196/2018, 4Cdo/88/2020, 7Cdo/138/2021). V dovolaní poukázala na rozdielnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (6Obdo/30/2009) t. j., že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nepatrí do BSM), avšak pripomenula, že tento odklon od doterajšej súdnej praxe nálezitým spôsobom nevysvetlil.

4. Žalovaní sa k dovolaniu vyjadrili tak, že konanie netrpí vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP, sudy nižších inštancií rozhodli správne. Rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalobkyňa v podanom dovolaní sú rozhodnutiami, ktoré riešia len tú skutočnosť, že hodnota obchodného podielu patrí do BSM, avšak neriešia otázku súhlasu druhého manžela, nepodnikateľa s prevodom obchodných podielov za trvania manželstva. Navrhli, aby najvyšší súd dovolanie odmietol alternatívne ho zamietol a priznal im náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala advokátom zastúpená (§ 429 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), skúmal či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento dovolací dôvod vymedzila konštatovaním, že sudy nižších inštancií v rozhodnutiach nedali dostatočnú odpoveď ohľadom neakceptovania jej námietky, že tu ide o prípad relatívnej neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov pre neudelenie jej súhlasu s takým prevodom. Dovolací súd cez prizmu v dovolaní uplatnených dovolacích námietok skúmal, či došlo k dovolateľkou namietanej procesnej vade.

7.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky

poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

7.2. Dovolateľka právo na odôvodnenie rozhodnutia spája s odpoveďou (kvalitatívnym vysvetlením) na jej námietku, akým spôsobom súd dospel k záveru o zákonnosti prevodu obchodných podielov a v tomto kontexte k záveru, že ich hodnota nepatrí do BSM. Pokiaľ dovolateľka atakuje a dožaduje sa odpovedí na jej odvolacie námietky (ohľadom poskytnutia vysvetlenia ako konkrétnych odpovedí), k tomu dovolací súd poznamenáva, že úlohou dovolacieho súdu nie je skúmať, či zo strany súdu boli poskytnuté vecne správne odpovede, ale či nastolené otázky relevantného významu pre vec boli zodpovedané dostatočne vyčerpávajúco.

7.2.1. Odklon od judikatúry je javom, ktorý je spojený s jej evolúciou a spája sa s tzv. prelomením judikatúry (overruling), ktorá vyžaduje dôkladné vysvetlenie, prečo bolo potrebné vec rozhodnúť inak ako doposiaľ. Pravidlo, že kto sa chce odchýliť od súdneho precedensu alebo ustálenej judikatúry, musí pre odklon uviesť dostatočný dôvod, (a teda nesie bremeno argumentácie) je považované za jedno zo základných pravidiel racionálnej právnej argumentácie (ALEXY, R.: A Theory of Legal Argumentation. A Theory of Rational Discourse as Theory of Legal Justification. Oxford: Clarendon Press, 1989, s. 277 - 278). Pri takej zmene judikatúry môže dôjsť v zmysle judikatúry ESLP k porušeniu práva na spravodlivý proces cez prizmu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (napr. rozhodnutie ESLP vo veci Atanasovski c. Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko z 14. januára 2010, sťažnosť č. 36815/03). Existencia ustálenej súdnej praxe by sa mala vziať do úvahy pri posudzovaní rozsahu odôvodnenia (napr. rozsudok ESLP vo veci Gorou c. Grécku týkajúci sa sťažnosti č. 12686/03). Požiadavke právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní (predvídateľnosť rozhodnutia) zodpovedá náležité odôvodnenie rozhodnutia, ktoré musí v prípade odklonu obsahovať aj dostatočné vysporiadanie sa s konštantnou judikatúrou. Súd sa môže odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu len za predpokladu, že jeho rozhodnutie bude obsahovať dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu (porovnaj čl. 2 ods. 2 a 3 CSP, § 220 ods. 3 CSP, § 393 ods. 3 CSP). Po kvalitatívnej stránke musí mať argumentácia súdu v takom prípade určité parametre, dôraz sa kladie na to, aby bol odklon objektívne a rozumne odôvodnený (IV. ÚS 499/2011). Odôvodnenie odklonu od skôr judikovaného rozhodnutia by malo byť dostatočne precizované a racionálne odôvodnené. Súd nižšieho stupňa sa môže odkloniť od príslušného súdneho rozhodnutia (rozhodnutí) dovolacieho súdu za predpokladu predloženia kritickej konfrontácie jeho dôvodov, podľa ktorých sa nemohol v obdobnej skutkovej a právnej situácii s predmetným rozhodnutím stotožniť. Vyžaduje sa riadne, racionálne a ústavne konformne odôvodniť rozhodnutie (článok 2 ods. 3 CSP), a to takým spôsobom, aby predošlé rozhodnutia neboli ignorované, ale práve naopak, aby sa s nimi súd argumentačne vysporiadal.

7.3. V nadväznosti na uvedené je dôležité rešpektovať postup v rozhodovaní zachovávajúci princíp právnej istoty, podľa ktorého obdobné situácie majú byť posudzované rovnako, resp. ak sú riešené odchylnym spôsobom, musí byť tento odklon dostatočne a objektívne i rozumne odôvodnený (porovnaj čl. 2 v spojení s § 393 ods. 3 CSP). V tomto prípade podľa názoru dovolacieho súdu neposkytol odvolací súd dostatočne vysvetlenie prečo neprijal právny názor dovolateľky opierajúci sa o rozhodnutia 5Obdo/11/2007, 8Cdo/196/2018, 7Cdo/138/2021, 4Cdo/88/2020, 4Cdo/316/2020 a judikát R 27/2020 (2Cdo/168/2005), R 68/2005, 22Odo/700/2004. V dôvodoch rozhodnutia nebadáť žiadnu kritickú konfrontáciu vo vzťahu k ustálenej judikatúre. Na existenciu ustálenej rozhodovacej praxe súd prihliada i keď ňou strany neargumentovali, lebo taká prax je súdu známa z jeho úradnej (rozhodovacej) činnosti. Odvolací súd nespochybnil, že pri argumentácii dovolateľky nejde o ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.

7.4. V posudzovanom prípade odvolací súd (len) skonštatoval, že sú mu známe rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalobkyňa v odvolaní (5Obdo/11/2007, 22Odo/700/2004, R 68/2005), avšak zastáva názor, že

len spoločník v spoločnosti s ručením obmedzeným (nie manžel spoločníka) je oprávnený nakladať a zasahovať do práv spoločníka, medzi ktoré patrí aj právo previesť obchodný podiel na tretiu osobu, za podmienok ustanovených v § 115 Obchodného zákonníka a spoločenskou zmluvou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie 6Obdo/30/2009. Odvolací súd vecne nereagoval na rozhodnutia 5Obdo/11/2007, 8Cdo/196/2018, 7Cdo/138/2021, 4Cdo/88/2020, 4Cdo/316/2020 ani na judikát R 27/2020 (2Cdo/168/2005), R 68/2005, 22Odo/700/2004, neposkytol osobitné vysvetlenie odklonu (dôvody odklonu), najmä neuviedol z čoho uvedené rozhodnutia vychádzajú, aké skutkové a právne závery z nich vyplývajú, prečo sa s nimi odvolací súd nestotožňuje (identifikácia odklonu v právnych a skutkových otázkach) a v čom podľa odvolacieho súdu spočíva ich nesprávnosť, ktorá zakladá prvotné dôvody odklonu. Až následne (sekundárne) mal odvolací súd pristúpiť k zdôvodneniu a vysvetleniu zakladajúcemu iné (odlišné) právne posúdenie veci. Za nepostačujúce, pre osobitnú odpoveď odvolateľke, dovolací súd považuje jeho všeobecné konštatovanie, že odvolaciemu súdu sú tieto rozhodnutia známe, pričom v ďalšom odvolací súd už vysvetľuje len svoj odlišný právny názor. Požiadavka pre vysvetlenie toho, prečo odvolací súd považuje právne závery v rozhodnutiach uvádzaných dovolateľkou za nesprávne, korešponduje s jej právom (možnosťou) náležitého uplatnenia a vymedzenia dovolacieho dôvodu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP, tiež i možnosťou vysvetlenia z jej pohľadu nenáležitého odklonu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, či rozdielnej rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

8. V posudzovanom prípade odvolací súd (obdobne i súd prvej inštancie) svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom, ktorým by poskytol presvedčivé odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky uplatnené odvolateľkou (žalobkyňou), dôkladne neodôvodnil svoj prípadný odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, keď neuviedol, že o odklon tu nejde, čím svojím postupom založil procesnú vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Iba tým, že súd v rozhodnutí náležite zareaguje na argumenty účastníka, dá mu najavo, že sa zaoberal jeho argumentami a návrhmi, proces právnej argumentácie (diskurz medzi súdom i účastníkmi) má byť dialógom. Nezaobranie sa takými argumentami je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu. Dovolací súd poznamenáva, že správnosťou právneho posúdenia veci nižšími súdmi sa dovolací súd vzhľadom na dovolací dôvod uplatnený v zmysle § 420 písm. f) CSP nemal možnosť zaoberať. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nie je spôsobilým dovolacím dôvodom v zmysle § 420 písm. f) CSP.

9. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je v zmysle § 420 písm. f) CSP prípustné a zároveň aj dôvodné, preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP). Vzhľadom na uvedené sa dovolací súd ďalšími dovolacími námietkami nemal možnosť zaoberať.

10. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

11. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 3 CSP).

12. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.